

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή: Λεωνίδας Ζέρβας, Μιχ. Δέφνερ, Γ. Μ. Δρίκος, Εύαγ. Μπόμπος, Χρ. Σταμίδης, Ἄγγ. Δημητρίου Ἀ. Παπαδημητρίου

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΡΡΑΣ

«Ἐπεσεν ὑπὲρ Πατρίδος». Ἐκφρασις καὶ ἔννοια ποῦ ἐσυνηθίσαμεν ὄλοι μας νὰ τὴν ἀποδίδωμεν δι' ἐκείνους ποῦ δίδουν τὸ αἷμα τους καὶ τὴ ζωὴ τους πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, στὰ πεδία τῶν μαχῶν μὰ νὰ ποῦ ἡ ἔννοια αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ καὶ σ' ἄλλους ποῦ πέφτουν γι' αὐτὴν, ὄχι στὴ μάχη τοῦ πεδίου, ποῦ αὐτὴ—ἔστω καὶ θεωρητικῶς—τελείωσε, ἀλλὰ σὲ μιὰ ἄλλη μάχη, στὴ μάχη ποῦ δίδεται γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησι καὶ τὴν ἀναβίωσι τῆς χιλιότραυματισμένης πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος μας.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μάχη στὴν ὁποίαν μὲ θάρρος, ἀκούραστος, ἀκάματος, καὶ γενναῖος μαχητῆς, ἔπεσεν ὁ Ἰωάννης Δ. Καρρᾶς, μαχόμενος ὑπὲρ τῆς ἀναβιώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεώς της.

Μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς, ὑπαγορεύοντας τὴν ἔκθεσίν του διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, γιὰ τὴν σύμβουλος τοῦ «Ὄργανισμοῦ ἀνασυγκροτήσεως», προσπαθοῦσε τὸ γρηγορώτερον νὰ τὴν τελειώσῃ διότι τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ ἔλεγε πῶς... δὲν θὰ ἐπρολάμβανε. Αὐτὴ ἦτο μίᾳ ἀπὸ τίς μεγάλες ἐπιθυμίας του, τὸν τελευταῖο ἐνάμισυ μῆνα, ὅπου ἄρρωστος ἀπὸ καρδιακὴ προσβολὴ εἶχε καθηλωθεὶ σὸ κρεβάτι πῶς νὰ τελειώσῃ τὴν περίφημὴ ἔκθεσί του ποῦ ἀφέωρα τὸ βιομηχανικὸν πρόβλημα τῆς χώρας, καὶ ποῦ ἀπὸ χρόνιά τ' ἴδωρα ἰδιαιτέρως κατεγίνετο.

Μὰ μήπως ἦτο ἡ μοναδικὴ του ἀσχολία αὐτὴ; Ἄνθρωπος πολυμαθῆς καὶ δαιμόνιος ὅπως ἦτο, παντοῦ ἀνεμιγνύετο. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Κρατικῶν Προμηθειῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Τ.Τ.Τ., τὴν Ὑ.Ν.Ρ.Α., τὴν Ἐνώσιν Ἑλλήνων Χημικῶν, τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, εἰς πλείστας Ἐπιτροπὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν κυρίων καθηκόντων του ἐν τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς Διευθυντῆς τῆς Ἀ. Διευθύνσεως Ἐργαστηρίων ἀπολαμβάνων τῆς ἐκτιμῆσεως ὄλων.

Ἐγνώριζεν ὁ Ἰωάννης Καρρᾶς, ὅτι ἡ ὑπερκόπως ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε προσβληθεὶ καὶ ἐκ τῆς ὁποίας προσεβλήθη καὶ ἡ καρδιά του, θὰ τὸν ἔφεραν πρὸς τὸν τάφον κωφὸς εἰς τὰς συστάσεις τῶν ἰατρῶν, τῶν οἰκείων καὶ τῶν φίλων του, δὲν ἤκουσεν, διότι τὸ μόνον ποῦ ἐπεθύμει ἦτο ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου.

Ἐργατικώτατος καὶ ἀκούραστος δὲν μποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ τί θὰ εἴπῃ ἀνάπαυσις. Ἡ ἔργασίᾳ δὲν ἦτο δι' αὐτὸν κάποια ὑποχρέωσις μόνον, ἀλλὰ ἦτο καὶ ἡ ἐγγενὴς ἐκδήλωσις τῆς ἐνεργητικότητός του ὡς ἀτόμου καὶ ὡς ἐπιστήμονος.

Κι' ἔτσι ἦρθε ἡ στιγμή ποῦ εἰς τὸ κάθισμα τοῦ

Γραφείου του ἐν τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν πέννα στὸ χέρι ὑπέστη τὴν τελευταίαν ἰσχυρὰν κρίσιν.

Τὸν ἐπῆραν «μὲ τὴν κουβέρτα», τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἐκτοτε δὲν ἐπανεῖδε τὸ γραφεῖον αὐτό, τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ποῦ τόσον ἠγάπησε καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἠργάσθη.

Ἡργάσθη μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς του καὶ κάθε ζήτημα καὶ ὑπόθεσις ποῦ τοῦ ἀνετίθετο τὴν ἐπεξεργάζετο μετὰ τῆς μεγαλυτέρας εὐσυνειδησίας.

Πολυμαθῆς, πολύπειρος καὶ πολυπράγμων ὡς ἦτο ἀνεμιγνύετο εἰς πλείονα θέματα καὶ ζητήματα καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐιδικότητός του.

Ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Δ. Καρρᾶς εἰς τὴν νῆσον Θήραν τὸ 1885 ἐκ γονέων φιλοσόφων καὶ ἐναρέτων. ἔτυχε δὲ ἐπιμελημένης ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς.

Ὅμως ὁ Ἰωάννης Καρρᾶς ὑπῆρξε ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Ἐπιστήμων, πολὺ-τυχερὸς. Διότι ἀπὸ μὲν τὸν πατέρα του Δημήτριον Καρρᾶν ἐκληρονόμησε τὴν ἀπέραντον καὶ καταπλήσσοσαν μνήμην, ἀπὸ δὲ τὴν μητέρα του Μαρίαν—κόρην τοῦ Θηραίου Διπλωμάτου Πέτρου Ζάννου—τὴν ἀγάπην καὶ ἔρωτα πρὸς τὴν ἔργασίαν. Ἐκληρονόμησεν ἀκόμη ἀπὸ αὐτὴν, τὴν οὐδύνοιαν καὶ εὐστροφίαν, προσόντα τὰ ὁποῖα τόσον σημαντικὸν ἔπαιξαν ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει ἐπιστημονικὴν του διὰπλασίαν καὶ σταδιοδρομίαν.

Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα διήκουσεν ἀρχικῶς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Θήραν, εἶτα δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα Βαρβάκειον Πρακτικὸν Λύκειον, πάντοτε ἀριστεύων.

Ἐγγραφεῖς εἶτα εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἔτυχε τὸ 1907 τοῦ Πτυχίου μὲ τὸν βαθμὸν καὶ πάλιν «Ἀριστα».

Ἐγκαθίσταται ἐν Θήρᾳ προτιθέμενος ν' ἀκολουθήσῃ, τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πατρὸς του, διὰ τὴν παρασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀποστάγματος οἴνων, τελειοποιῶν καὶ εὐρύνων αὐτάς.

Τὸ σπινθηροβόλον ὅμως ἐπιστημονικὸν του δαιμόνιον, δὲν θεωρεῖ ἀρκετὸν τὸν χώρον τῆς νήσου τοῦ ἐπανερχεται εἰς Ἀθήνας ἵνα ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον ὅπου μελετᾷ τὴν βαμβακοβιομηχανίαν καὶ τὴν σακχαροβιομηχανίαν. Ἐπανερχεται καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας καὶ τὸ 1914 πρωτεύει εἰς διαγωνισμὸν καὶ προσλαμβάνεται ὡς Ἐπιμελητῆς τοῦ τότε Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (νῦν Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους).

Ἡργάσθη ἐν αὐτῷ μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του, εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν καὶ Νομοθετικὸν πεδῖον μὲ πίστιν καὶ αὐταπάρνησιν μέχρι τῆς τελευταίας

15Α
1950
1948.
τακρι-
εν ὅτι
φορὰν
εἶναι
καὺ-
νθρα-
5-8
βάρος
ὁ συμ-
ν εἰς
κατὰ
Γυχὸν
εἰκό)

ΑΣ

ῶσεις.
ὅ τῆς
αλονί-
ης ἐκ-
1950.
ἔκδο-
ὄτω ἡ
μὲνιν,
λειψίς
διότι
γρητοῦ
ν τῆς,
ἀπαι-
ὁποία
ν, εἶτε
ὄρι-
μείας.
ται μὲ
ς, ὁ Π
τελευ-
γγρα-
τύπον
σας εἰς
ατεύθη
σον τὸ
χοντας
ν εἶναι
ἡ δυ-
μὲ τὴν
νὰ ἐν-
θω-
νὰ δια-
σοστέ-
πραγ-
εὶκό-
ιν ἐνώ-
ως ἐν-
μείας
ημικῶν
πουδα-
τοῦς ἁ-
νχείων.
τέρα ἡ
ων. Ἡ
ὄρμο-
ιστικῶν
ν ἀνα-
αὐτῶν.
πουδα-
ινὸν ἁ
ε, ἐφά

NEP

αυτού πνοής.

Ἄλλὰ τὰ ὑπηρεσιακὰ του καθήκοντα δὲν ἦσαν αἱ μόναι του ἀσχολαί· ἤργαζετο ἐφ' ὄλοκλήρου τοῦ ἐπιστημονικοῦ πεδίου γράφας πλείστας μελέτας ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκεταὶ παραμένουν ἡμιτελεῖς, εἴτε ἀνέκδοτοι, μεταξύ τῶν ὁποίων ἢ κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα ταξινομήσις τῶν βιβλιοθηκῶν.

Ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν μελετῶν του ἀναφέρομεν τὰς κάτωθι:

I) Εἰς τὸ Δελτίον τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἑταιρίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν (1920).

- Χλωριούχον ἀνθρακῦλον (Phosgen).
- Ἐξέτασις βενζίνης γερμανικῶν ἀεροπλάνων.
- Alaudum.
- Ἡ αὐτόματος ὀξειδωσις τῶν λιπασμάτων.
- Ἡ Βιομηχανία τοῦ καλλίου ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

II) Εἰς τὸ Τεχνικὸν Περιοδικὸν «Ἔργα». (1925).

- Κεραμεικός.
- Βιομηχανικὴ παραγωγή μεθυλικοῦ πνεύματος διὰ συνθέσεως καταλυτικῶς ὑπὸ πίεσιν.

III) Εἰς τὸν «Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον» (1928).

Ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς καὶ ὁ καθορισμὸς μονάδος χρυσοῦ εἰς τὸ ἀκέραιον. (Τὴν ἐργασία αὐτὴν ἔλαβε ἀφορμὴ νὰ ἀρχίσῃ ὁ Ἰωάννης Καρράς ἀπὸ τὸ εἰς τὴν Βιέννην (1916) ταξιδεῖδιόν του, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς παραλαβὴν μεταλλικῶν κερμάτων τοῦ ἐκεῖ Νομισματοκοπείου).

IV) Εἰς τὴν «Ἔργασίαν» (1931).

— Ποία τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν Ἑλλάδι.

— Ἡ κατασκευὴ τῶν κρατικῶν Ἐνοσῶν.

— Πλείστα ἄρθρα τῆς ἐιδικότητός του εἰς τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν «Ἐλευθερουδάκη».

Ἡ νομοθεσία περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος (1934). Ἐκδοσις Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους.

Ἡ φορολογία τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν Ἑλλάδι (1934) ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἄγγ. Θ. Ἀγγελοπούλου.

Ἄλλὰ ἀκόμη ὁ Ἰωάννης Καρράς ἐτύγγανε καὶ μέλος ἢ σύμβουλος πλείστων ὄσων ἐπιτροπῶν, καὶ συμβουλιῶν ἐσωπηρεσιακῶν καὶ ἐξωπηρεσιακῶν.

— Τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου.

— Τοῦ ὀργανισμοῦ Ἀνασυγκροτήσεως.

— Τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους.

— Τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν.

— Τοῦ συμβουλίου Τ.Τ.Τ. (Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ ἔνσημα).

— Τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

— Τοῦ Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων.

— Τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

— Τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ε.Ε.Χ.

— Τῆς Λέσχης Ἐπιστημόνων.

— Τῆς Ἑταιρίας Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

— Τῆς Ἑταιρίας Ὑγιεινῆς.

— Τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυάτος Κοινωνικῆς Προστασίας καὶ Ἀντιλήψεως.

— Τῆς Βιοτεχνικῆς Ἑταιρίας.

— Τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός».

— Τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλοι Σύλλογοι καὶ Ὀργανώσεις ἔχουν αἰσθανθεῖ τὴν εὐεργετικὴν πνοὴν τῆς δράσεως καὶ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος τοῦ Ἰωάννου Καρρά.

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν του δὲν μπορούσε νὰ τὸν ἔχη μέλος του, ὡς Φυσικομαθηματικόν, τὸν ἐδέχθη ὅμως εἰς τοὺς κύκλους του, λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν του προσόντων καὶ ὡς ἐκ τούτου διεκρίθη καὶ παρέσχε πλείστας ὄσας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον.

Συνέβαλεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργα-

σιῶν τῆς «Ἐπιτροπῆς Βιομηχανικῆς Παραγωγῆς καὶ Μεταλλευτικοῦ Πλούτου τῆς Χώρας» καὶ ὑπῆρξεν ἐνεργὸν καὶ διακεκριμένον μέλος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της (1943) μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ὁ Ἰωάννης Καρράς συνέβαλεν ἰδιαιτέρως εἰς τὰ πολυκύμαντα ζητήματα τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῶν Δικαίων».

Ἡργάσθη καὶ εἰς αὐτὴν μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς πατριωτικῆς του ψυχῆς καὶ δὲν ὑπῆρξε θέμα πού νὰ μὴν ἔχη ἀναμιχθῆ. Αἱ εἰσηγήσεις του ὑπῆρξαν τὰ κύρια καὶ βασικὰ στοιχεῖα τὰ ἀποσταλλέντα ἐκ μέρους τοῦ Τ.Ε.Ε. πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀντιπροσωπείαν κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων π.ἔ. Οἱ ἐκθέσεις του ἀπετέλεσαν πολὺτιμον ὕλικόν, γεγονός ἐπιμαρτυρούμενον ἐκ τῶν εὐχαριστηρίων γραμμάτων καὶ ἄλλων μνημάτων τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπῆρξε παροιμιώδης. Ἡ σκέψις του καὶ ὁ λογισμὸς του πρὸς αὐτὴν ἐστρέφετο, καὶ ἡ εὐημερία της ὑπῆρξε ὁ σκοπὸς του καὶ τ' ὄνειρό του, μετὰ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιάς. Γι' αὐτὸ ὠραία ὑπῆρξε ἡ δρᾶσις του καὶ ἀπὸ τὰ νεανικά του ἀκόμη χρόνια.

Ἐκληρονόμησεν ἀπ' τὸν πάππον του Π. Ζάννο ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φυσικὰ του προσόντα καὶ μερικὸς ἐμπιστευτικὸς φακέλλους τῆς διπλωματικῆς ζωῆς του, πού τοῦ ἔδωκαν τὴν εὐκαιρίαν ὄχι μόνον νὰ ἐξαρθῆ ὁ πατριωτισμὸς του καὶ νὰ συνεργασθῆ εἰς τὸ Μακεδονικὸν Κομιτάτον, ἀλλὰ τὸ ἐπέτρεψαν νὰ καταλάβῃ εἰς αὐτὸ καὶ ἀξιόλογον θέσιν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ δρᾶσις του κατὰ τελευταία χρόνια δὲν ὑπῆρξε μικρά.

Τὸ ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθὲν λεύκωμα «*Ἐμεῖς καὶ οἱ ἐχθροὶ μας*» κατὰ τὸν Ἑλληνο-Ἰταλικὸν πόλεμον, δείχνει μὲ ἀδράς εἰκόνας ὄχι μόνον τὸν πατριωτισμὸν του, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰκανότητάς του.

Δὲν ἐπρόλαβεν ὅμως νὰ τὸ ἐκδόσῃ διότι ἐπῆλθαν ἡ κατοχὴ, καὶ αἱ μετέπειτα ἀντιξοότητες.

Εἶθε τὸ Κράτος νὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πρωτοτύπου καὶ ἐξόχου αὐτῆς πατριωτικῆς ἐργασίας.

Ἄλλὰ μήπως καὶ εἰς τὴν κατοχὴν ἔμεινε ἀδρανῆς; Θὰ ἔλθῃ ὁ χρόνος πού θὰ γραφῆ καὶ γι' αὐτὸν σχετικῶς, ὅπως καὶ γιὰ πολλοὺς ἄλλους. Χαρακτηριστικὴν εἰκόνα τοῦ πατριωτισμοῦ του καὶ τῆς εὐψυχίας του, μαρτυρεῖ ἡ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσα ἔκθεσις πρὸς τὰς ἀρχὰς κατοχῆς, διὰ τὴν πυρπόλησιν τῶν τροχιοδρομικῶν ὀχημάτων τῆς Καλλιθέας στὰ 1943— πού γιὰ πρώτη φορά παραβαίνων τὸν ὄρκον του— γνωμοδοτεῖ ἀνευδοιάστως, ὅτι ὀφείλετο εἰς βραχυκύκλωμα καὶ ἔτσι οἱ ἔχοντες συλληφθεῖ 150 Ἑλληνας, ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν τυφεκισμόν.

Αἱ εὐλογίαι τῶν 150 αὐτῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδικῶν τους, ἃς κάμουν τὸ χῶμα τοῦ τάφου σου Ἰωάννη Καρρά ἔλαφρό καὶ ἃς εἶναι ἡ πράξις σου αὐτὴ τὸ χρυσοποικίλο καὶ ἀδαμαντοκόλλητο πιστοποιητικόν σου, μπρὸς στὸν δίκαιον κριτῆ, κ' ἔνα αἰώνιον Ἐθνικὸν εἶδε ἃς συνοδεύῃ τὴν ἀνώτερη αὐτῆ πράξις σου.

Ἄλλὰ προχωρεῖ ἀκόμη ὁ ἀκάματος, καὶ δὲν λησμονεῖ τὸν προαιώνιον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ἐχθρό, τοὺς Βουλγάρους. Στὸ ἄρθρον του «Ἀνατολικὴ Ρούμελη» δημοσιευθὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Σκοπιάν (φύλλον 2) κατακεραυνώνει, καὶ στιγματίζει τὰς ὀμότητάς τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου, ἀποδεικνύων ἀκαταμάχητώς τὴν Ἑλληνικότητα καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ τῆς γῆς.

Τέτοιος ὑπῆρξεν ὁ Ἰωάννης Δ. Καρράς ἐπιστήμων ἄριστος, πολυμαθὴς μὲ μνήμην ἀπέραντον καὶ γνώσεως βαθεῖας ἐπὶ πλείστων ὄσων πεδίων καὶ ἐιδικότητων.

Χαρακτήρ πρᾶος καὶ ἥπιος, εὐστροφὸς καὶ διαλακτικὸς, ὑπῆρξεν ὁ ἄνθρωπος πού καὶ εἰς τὰ νεανικά του χρόνια ἔδωκεν ὄλον του τὸ εἶναι γιὰ τὴν πατρίδα του, εἰς τὸν βωμόν τῆς ὁποίας ὑπηρετήσεν

πιστώσ και παρέδωκεν την τελευταίαν του πνοήν.

Γι' αυτό λοιπόν μπορεί να λεχθῆ ὅτι ὁ Ἰωάννης Δ. Καρρῶς «ἀπέθανεν ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐγενεὶ ταύτης» καὶ «ἐπ-σεν ὑπὲρ Πατρίδος».

Τὸ ἔργον καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὴν πατρίδα, ἃς εἶναι παράδειγμα διὰ τοὺς νεωτέρους συναδέλφους καὶ φίλους του. Ἡ μνήμη του ἃς εἶναι αἰώνια καὶ ὁ Μεγάλος Κριτὴς ἃς ἐκτιμῆσ τὸ ἔργον του, πρὸ παντὸς τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη καὶ ὑπηρεσίας του καὶ ἃς δώσῃ τὴν αἰώνιαν ἀνάπαυσιν καὶ γαλήνην εἰς τὴν εὐγενῆ του ψυχῆν.

ΤΟ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως **ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΡΑ** διατε-

λέσαντος Γενικοῦ Ἐφόρου τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης, **ψ η φ ί ζ ε ι :**

- 1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἑνώσεως πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
- 2) Νὰ παρακολουθήσῃ οὐσσωμον τὴν κηδείαν αὐτοῦ.
- 3) Νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸν Νεκρὸν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑνώσεως ὁ Γεν. Γραμματεὺς.
- 4) Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
- 5) Νὰ ἀργήσῃ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.
- 6) Νὰ ἀναρτηθῆ ἡ εἰκὼν τοῦ μεταστάντος εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς Γεν. Χημικῆς Βιβλιοθήκης.
- 7) Νὰ δημοσευθῆ διὰ τοῦ τύπου τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1947.

Ὁ Πρόεδρος

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΑΓΓ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

**Πρακτικά Γεν. Συνελεύσεως
τῶν μελῶν τῆς Ε. Ε. Χ. τῆς 4ης Αύγουστου 1946**

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1946.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀναστάσιος Κώνστας προτείνει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑποδεικνύων τοὺς κ. κ. Λεωνίδα Ζέρβαν ὡς Πρόεδρον, Γραμματεῖς δὲ τοὺς κ. κ. Ἀθ. Χατζηκακίδην καὶ Μιχ. Καρανικάν. Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει ὁμοφώνως τὴν ἐκλογὴν.

Τὸ Προεδρεῖον καταλαμβάνει τὰς θέσεις του.

Ὁ κ. Λεων. Ζέρβας παρακαλεῖ τὸν Γεν. Γραμματέα νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐκθεσὶν τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. (Ἡ Λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου ὅστις ἀρχίζει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Χημικῶν κειμένης Νομοθεσίας, βλ. Ν. «Χημικά Χρονικά» 7-12-1946).

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας προτείνει τὴν κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἐφ' ἐκάστου χωριστὴν συζήτησιν.

Ὁ κ. Νικ. Καρνῆς λέγει ὅτι ἐπρεπε διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» νὰ εἶχον ἤδη λάβει γνῶσιν οἱ συναδελφοὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἤρχοντο προετοιμασμένοι εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ὁ κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου Νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν τῆς Ἑνώσεως ἀπλῶς αἴρονται τὰ κωλύματα ἅτινα ἐμποδίζουν τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑνώσεως. Ὡς πρὸς τὰς τροποποιήσεις αἰτινες θὰ ἐπενεχθοῦν θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς εἰδικὴν Γεν. Συνέλευσιν.

Ὁ κ. Λ. Ζέρβας προτείνει τὴν ἀνάγνωσιν ὁλοκλήρου τοῦ Σχεδίου Νόμου.

Ὁ κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι ἕκαστον ἄρθρον ἔχει αὐτοτέλειαν καὶ ἀναγινώσκει τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρθρον.

Ὁ κ. Θεόδ. Μαυρεϊδόπουλος προτείνει τὴν σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὅλου σχεδίου καὶ νὰ σταλῆ τοῦτο εἰς ὄλους τοὺς συναδέλφους πρὸς μελέτην.

Ὁ κ. Φουσαράς προτείνει νὰ δοθῆ σχετικὴ ἐξουσιοδότησις εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον.

Ὁ κ. Μιχ. Παλαιογιάννης ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὰς

τροποποιήσεις αἰτινες θὰ γίνουν διὰ τοῦ νέου σχεδίου Νόμου.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως ζητεῖ ὅπως ἐπαναληθῆ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ 1ου καὶ 2ου ἄρθρου.

Ὁ κ. Νικ. Καρνῆς φοβεῖται μήπως διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ἀποξενωθοῦν οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύλλογοι.

Ὁ κ. Θ. Μαυρεϊδόπουλος νομίζει ὅτι ὁ νέος Ἀστικός Κώδιξ, ἀποτελεῖ κώλυμα.

Ὁ κ. Εὐάγγελος Σκυλακάκης ἐπαναλαμβάνει τὸν ἐνδοιασμόν τοῦ κ. Ν. Καρνῆ καὶ προσθέτει ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις Χημικοὶ ἀποτελοῦν τὴν μειοψηφίαν ἔναντι ὄλων τῶν ἄλλων. Φοβεῖται δὲ ἐξ ἄλλου μήπως δημιουργηθοῦν δυσχέρειαι μετὰ τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχικῶν τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὴ ἡ εὐθυξία. Προτείνει τέλος τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐπαρχιακῶν Σύλλογων.

Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας λέγει ὅτι ὁ Νόμος δὲν παρέχει τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐκπροσώπησεως.

Ὁ κ. Εὐάγγελος Σκυλακάκης παρακαλεῖ ὅπως προστεθῆ παράγραφος ἐκπροσώπησεως τῶν ἐπαρχικῶν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Νόμου.

Ὁ κ. Ἀγγελος Δημητρίου ἀπαντῶν λέγει ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου Νόμου δὲν ζητοῦμεν τὴν μὴ παρεμβολὴν τῶν ἐπαρχιακῶν Συλλόγων καὶ συνεχίζων ζητεῖ τὴν ἐξουσιοδότησιν ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν, ἵνα τὸ Δ. Συμβούλιον παρουσιασθῆ εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς καὶ εἰσηγηθῆ τὰς τροποποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου ἀπαντῶν λέγει ὅτι οἱ κ.κ. Ν. Καρνῆς καὶ Εὐάγγ. Σκυλακάκης ἤρθαν ἀντιμέτωποι τῶν ἑαυτῶν τῶν, διότι ἐνῶ ἐξέφρασαν φόβον ὅτι διὰ τῆς ἐπισημοποιήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συλλόγων ὡς παραρτημάτων τῆς Ἑνώσεως, ὑπάρχει φόβος ἀποξενώσεως ἀπ' αὐτῆς, ὁμιλοῦν τώρα περὶ εὐθυξίας κλπ. Ἐνῶ ὁ Νόμος ἀκριβῶς ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος, τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας συναδέλφων περὶ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν εἰς τὰ τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ κ. Νικ. Καρνῆς ἐρωτᾷ ἐάν ὁ Ν. 6129 θὰ ἀλλάξῃ.

Ὁ κ. Ἀγγ. Δημητρίου λέγει ὅτι τοῦτο θὰ ρυθμισθῆ εἰς Γεν. Συνέλευσιν. Κατόπιν ζωντῆς στιχομυθίας μεταξὺ τοῦ κ. Α. Δημητρίου καὶ τοῦ κ. Ν. Καρνῆ παρεμβαίνει ὁ Πρόεδρος.

Ο κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως θέτει τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν. Ἐγείρονται οἱ πλείστοι καὶ γίνεται δεκτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὑποστηρικθῆσα ἀποφίσι περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2. Ο κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου συνεχίζει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάγνωσιν τοῦ 3 ἀρθρου.

Ο κ. Ἡλ. Γκανῆς ζητεῖ ὅπως ὁ χημικὸς περιορίζεται εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει.

Ο κ. Φουσάρας ἀναφέρει ὅτι εἰς ἐπαρχίας ὑπάρχουν βιομηχανία αἱ ὁποῖαι ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταμείψουν ἐπαρκῶς τοὺς χημικοὺς διὸ καὶ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διατήρησις ἐργαστηρίων ὑπὸ χημικῶν ἐργαζομένων εἰς βιομηχανίαν κλπ.

Ο κ. Ν. Καρνῆς λέγει ὅτι τὸ Συμβούλιον ἔκαμε καλὰ νὰ φέρῃ τὸ ἀρθρον ὑπὸ συζήτησιν διὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ διασάφισιν.

Ο κ. Κ. Γραναφίδης νομίζει ὅτι ἡ πολυθεσία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνεργίαν ἡ ὁποία, κατ' αὐτόν, δύναται μεγάλως νὰ καταπολεμηθῇ διὰ τοῦ διορισμοῦ χημικῶν εἰς Νοσοκομεία.

Ο κ. Κ. Φράγκος ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Φουσάραν λέγει ὅτι ὁ χημικὸς κατὰ τὸν Νόμον πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁμιλεῖ καὶ ὁ κ. Στυλ. Ἀρβανίτης.

Ο κ. Νικ. Καρνῆς νομίζει ὅτι διὰ τοῦ Νόμου αὐτοῦ περιστέλλεται ἡ ἐνεργητικότης τοῦ χημικοῦ.

Ο Πρόεδρος λέγει: τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας εἶναι φοβερόν. Γνωρίζετε ὅτι κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀεργία ὀφείλεται εἰς τὴν πολυθεσίαν;

Ο κ. Μετζελόπουλος, νομίζει ὅτι ὁ ἐπιστήμων δὲν πρέπει νὰ κατέχῃ περισσοτέρας τῆς μιᾶς θέσεως πλὴν τῆς εἰς ὀρισμένης περιπτώσεως χρησιμοποιοῦσας τοῦ καὶ ὡς τεχνικοῦ Συμβούλου.

Ο κ. Ἰ. Δημητριάδης χαρακτηριστικῶς λέγει ὅτι πρέπει νὰ παύσωμεν νὰ πατῶμεν τὰ ξένα χωράφια ὑποστηρίζον τὴν μίαν καὶ μόνην θέσιν.

Ο κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου ἀναφέρει περιστατικὰ χημικῶν ἐχόντων θέσεις ἐμποροπαλλήλων καθ' ἣν στιγμὴν ἄλλοι χημικοὶ ἔχουν 2 καὶ 3 θέσεις.

Ο κ. Γ. Πανόπουλος ζητεῖ ὅπως γίνῃ διάκρισις διὰ τοὺς ἀλευρομύλους τονίζων ὅτι πλείονες τοῦ ἐνός ἀλευρομύλοι μικρᾶς δυναμικότητος διατηροῦν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χημικόν.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει: Ἡ συζήτησις θεωρεῖται περατωθεῖσα. Θέλετε νὰ ἀναφέρωνται αἱ ἐξαιρέσεις ἢ ὁ Νόμος νὰ διατυπωθῇ γενικῶς; Προσωπικῆ μου γνώμη εἶναι νὰ μὴ ἐπενεχθῇ καμμία τροποποίησις. Λοιπὸν ὡς ἔχει ἢ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γ. Πανοπούλου;

Ο κ. Θ. Μαυρεϊδόπουλος συμπληροῖ ὅτι οἱ ἄνω τῶν 25 τόνων δυναμικότητος κυλινδρόμυλοι ὑποχρεοῦνται νὰ διατηροῦν χημικόν καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ Νόμος πρέπει νὰ μελῆν ὡς ἔχει.

Ο Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἂν δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γ. Πανοπούλου.

Ο κ. Ἀναστ. Κώνστας ἀπαντᾷ ὅτι τὴν ἀποδέχεται.

Ο κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι ἔχει ἐμφυλοχωρήσις μία παραξήγησις. Ο Ν. 3518 καθορίζει ποῖα βιομηχανία ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν χημικόν. Παρέχεται δὲ σχετικὸν δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπεκτάσεως διὰ διαταγμάτων καὶ εἰς ἄλλας βιομηχανίας.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει: Θὰ συνεβούλευον νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ νόμος ἀνευ οὐδεμιᾶς τροπολογίας καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Γ. Πανόπουλον λέγει: κ. Πανόπουλε, δὲν θὰ προέλθῃ καμμία δυσχέρεια ἐξ αὐτοῦ. Ἀπεναντίας ἀνοίγουμε πόρτες διὰ τὴν καταστρατηγησίαν.

Μετὰ συζήτησιν ὁ κ. Πρόεδρος θεωρεῖ περατωθεῖσαν αὐτὴν καὶ θέτει τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν.

Μετὰ ταύτην γίνεται δεκτὸν τὸ ἀρθρον ὡς ἔχει.

Ο κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου συνεχίζει τὴν εἰσήγησιν τοῦτου καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἀρθρον 4.

Ο κ. Θ. Μαυρεϊδόπουλος προτείνει τὴν αὔξησιν τοῦ προστίμου καὶ ἐπιδιώξιν ὅπως ἓν μέρος αὐτοῦ

περιέρχεται εἰς τὴν Ε.Ε.Χ.

Ο κ. Πρόεδρος προτείνει τὰς μεταλλικὰς δραχμάς. Παρέχεται ὁ διευκρίνισις ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται.

Ο κ. Βασιλ. Βλάχος ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλωνται κυρώσεις εἰς τοὺς διπλοθεσίτας.

Ο κ. Πρόεδρος ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὸ θὰ τὸ κάμῃ ἡ Ἐνωσις.

Ο κ. Ἀναστ. Κώνστας συμπληροῖ ὅτι δύναται νὰ ἐπιλαμβάνεται τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Ο κ. Ἰ. Δημητριάδης ζητεῖ νὰ αὔξηθῇ τὸ ποσοδὸν τοῦ προστίμου.

Ο κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἂν συμφωνῇ ἡ Συνέλευσις διὰ τὸ ποσοδὸν 1 ἕως 5 ἑκατομμυρίων. Μετὰ ψηφοφορίαν γίνεται καὶ τοῦτο δεκτόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου ἀναγινώσκει τὸ 5ον ἀρθρον.

Ο κ. Κ. Δόσιος ζητεῖ τὸν λόγον καὶ ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀποχωρήσαντας τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνήκουν αἴριον καὶ οἱ σήμερον ἐν ἐνεργείᾳ εὐρισκόμενοι καὶ παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸν Νόμον δι' εἰδικῆς παραγράφου γίνῃ λόγος καὶ περὶ τῶν συνάξεων ὅπως αὐτὰ παρακολουθοῦν τὰς ἐκάστοτε αὔξεις τῶν μισθῶν. Ἐν συνεχείᾳ κάμνει λόγον τοῦ Ν. 1119 ὅστις ὁμιλεῖ περὶ τῶν συμπληρούντων 35ετίαν οὔτινες λαμβάνουν ὀλόκληρον τὸν μισθὸν ὡς σύντοξιν καὶ λέγει ὅτι ὁ νόμος οὗτος εἶναι ἀντισυνταγματικὸς, ἐνῶ τὸ σύνταγμα ἀρχίζει μὲ τὴν φράσιν «ὅλοι εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Νόμου».

Ἐξ ἀφορμῆς πληροφορίας τοῦ κ. Αἰμ. Χαίτη καθ' ἣν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπου ὑπηρετῇ ἔχουν προσληφθῇ διάφοροι ἐπιστήμονες, ὁ κ. Π. Χρήστου ζητεῖ ὅπως εἰς τὸ ἀρθρον προστεθῇ ἡ φράσις τεχνικοὶ ὑπάλληλοι.

Ο κ. Μιλτ. Μεντζελόπουλος ζητεῖ νὰ συμπληρωθῇ τὸ σχετικὸν σημεῖον διὰ τῆς φράσεως «ἐφ' ὅσον ἀσχολεῖται εἰς κύκλον χημικῆς ἐργασίας» νομίζων ὅτι ἔτσι παρακάμπτεται τὸ ζήτημα.

Ο κ. Καρνῆς λέγει: ὅτι πρέπει νὰ προσέξωμεν τὴν περίπτωσιν τοῦ κ. Αἰμ. Χαίτη.

Ο κ. Πρόεδρος νομίζει ὅτι πολὺ δύσκολα θὰ κατοχυρωθοῦν οἱ Χημικοὶ καθ' ἣν στιγμὴν καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι τοποθετημένοι Χημικοὶ καὶ ὄχι Φυσικοὶ ὡς θὰ ἔδει.

Ο κ. Κ. Παναγόπουλος ζητεῖ ὅπως καταργηθοῦν αἱ ὑπερωρίαι.

Ο κ. Ἀλεξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐφαρμοζομένου καὶ εἰς τὰς Δημ. Ὑπηρεσίας ἐνισχύονται ὀρισμένοι ὑπάλληλοι εἰς βάρος τῆς ἐπιδιώξεως πρὸς γενικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων.

Μετὰ ταῦτα ἡ συνέλευσις ψηφίζει ὡς ἔχει τὸ 5ον ἀρθρον.

Ο κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ διὰ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κ. Δοσίου.

Ο κ. Ἄγγελος Δημητρίου λέγει ὅτι εὐχαρίστως ἀκούσαμεν τὰς ἀποφίσι τοῦ κ. Κ. Δοσίου. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ προσθήκη ζητήματος συντόξεως θὰ ἐπιδιώξωμεν αὐτοτελῶς τὴν ἀποφίσι τοῦ κ. Κ. Δοσίου.

Ο κ. Γ. Δρίκος ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ «Χημικά Χρονικά» (ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Ο κ. Κων. Γραναφίδης ἀναγινώσκει ἐκ μέρους τῆς Ε. Χ. Β. Μικροβιολόγων:

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν εἰδικότητα τῶν ἐργαστηριακῶν διαγνωστικῶν ἐξετάσεων καὶ ἀναλύσεων εὐρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ε. Ε. Χ. νὰ διατυπώσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὸ Δ. Σ. διὰ τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐνήργησε κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον διὰ τὴν ἀποσόβησιν τῆς ἀπειλῆς τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰδικότητος αὐτῆς μόνον εἰς τοὺς ἰατροὺς. Ἰδιαιτέρως μάλιστα εὐχαριστεῖ τὸν Γεν. Γραμματέα κ. Ἄγγελον Δημητρίου διὰ

την πρόθυμον συμμετοχήν του εις την κοινήν παράστασιν ή όποια έγένητο εις τ'ό 'Υπουργ. 'Υγεινής δια τ'ό αυτό Ζήτημα εις την όποιαν συμμετέσχε και ό επίτιμος Πρόεδρος τής Ε.Χ Β.Μ. ως και δι' άλλας τας σχετικάς ενεργείας και προσπάθειάς του.

Παρά τ'ό γεγονός αυτό, δίκαιον είναι να διατυπωθ'η τ'ό παράπονον όχι μόνον νομιζομεν των συναδέλφων οι όποιοι ασχολοῦνται με την ειδικότητα αυτήν, αλλά και όλων των συναδέλφων, διότι παρά τας συνεχείς όχλήσεις τ'ό Δ.Σ. τής Ε.Ε.Χ. δεν προέβη εις τας καταλλήλους ενεργείας δια την νομοθέτησιν των αποφάσεων εκείνων αι όποιοι περιλαμβάνονται εις τ'ό κοινόν πρακτικόν τ'ό υπογραφέν τον Αύγουστον 1936 υπό των αντιπροσώπων των χημικών, Ιατρών και φαρμακοποιών. Δια τ'ό πρακτικόν αυτόν ως γνωστόν ρυθμίζονται αι επαγγελματικαί διαφοραί του κλάδου μας μετά των δύο άλλων αυτών επιστημονικών κλάδων, αλλά προπαντός ρυθμίζεται όριστικώς και κατά τρόπον άπολύτως επιστημονικόν και έξασφαλιζοντα την κοινωνικήν υγιεινήν ή ειδικότητα του έργαστηριακού διαγνωστικού.

Τ'ό ζήτημα τούτο ειχε περιληφθ'η μεταξύ των άλλων εις την εισήγησιν τής επιτροπής των ελευθέρων επαγγελματιών την όρισθείσαν παρά τ'ό Δ. Σ. τής Ε.Ε.Χ. κατά τον Νοέμβριον 1945. Κατά την Α' έτησίαν γενικήν συνέλευσιν ειχε λεχθ'η, ότι αι συνθήκαι δεν ήσαν κατάλληλοι δια την έπιτευξιν νομοθετικών μέτρων. 'Από τής έποχής όμως εκείνης μέχρι σήμεραν παρήλθον τέσσαρες μήνες πού έλειτούργησεν ή Βουλή και έδημοσιεύθησαν πλείστα Νομοθετήματα. Δυστυχώς δεν είδομεν να γίνη καμμία ένεργεια δια τ'ό ζήτημα αυτό.

'Επίσης μεταξύ των άλλων αιτημάτων τής 'Επιτροπής 'Ελευθέρων 'Επαγγελματιών περιλαμβάνετο και σχέδιον νόμου δια την μετεκπαιδευσιν των χημικών, οι όποιοι άποφοιτώντες του Πανεπιστημίου ή του Πολυτεχνείου πρόκειται να έπιδοθ'ουν εις την ειδικότητα του αναλυτικού χημικού, είτε ως δημόσιοι, είτε ως ιδιωτικοί λειτουργοί. Δεν πρόκειται σήμερα να εκθέσωμεν την σημασίαν του αιτήματος αυτού, αλλά φρονούμεν ότι τ'ό ζήτημα αυτό θα έπρεπε να γίνη αντικείμενον μελέτης, αλλά και να ειχε ήδη πραγματοποιηθ'η ή νομοθέτησίς του. Τέλος ός μας έπιτραπή να ζητήσωμεν από τ'ό Δ. Σ. ότι πρέπει να δείξη έξαιρετικόν ενδιαφέρον δια την προσαρμογήν των συναδέλφων πού εργάζονται εις τας Νοσοκομεία και Θεραπευτήρια. Οι μισθοί των συναδέλφων ως έπί τ'ό πλείστον εύρισκονται εις την κατωτάτην στάθμη των μισθών. Προς τούτους ό πάρχουν ακόμη συνάδελφοι εργαζόμενοι ως άμισθοι βοηθοί εις Νοσοκομεία. Φρονούμεν ότι τ'ό ζήτημα τούτο θα ήδύνατο να ρυθμισθ'η έν συσχετίσει προς τας τελευταίως ύποβληθέντα εις την Ε.Ε.Χ. ύπομνήματά μας δια την ύποχρεωτικήν πρόσληψιν χημικών εις τας Νοσοκομεία κλπ.

Ο κ. 'Αναστ. Κώνστας ζητεί τον λόγον και λέγει τας κάτωθι :

Κύριοι Συνάδελφοι,

Πριν άρχίσωμεν την συζήτησιν έπί τής λογοδοσίας και των πεπραγμένων ήθελα να προσθέσω όληγα ακόμη εις όσα σας αναφέρομεν εις την λογοδοσίαν μας. 'Ηκούσατε τί προσπαθήσαμεν να κάμωμεν κατά τ'ό τελευταίον έξάμηνον, τί επιτύχαμεν και τί θα επιτύχαμεν. Μεταξύ των προσπαθειών μας επιθυμώ να σας υπενθυμίσω μίαν έγκύκλιον πού έστείλαμεν προς όλους σας δια να ζητήσωμεν την βοήθειάν σας με τον σκοπόν να προκαλέσωμεν μελέτας έπί τής χημικής βιομηχανίας τής χώρας μας.

'Η έγκύκλιος αυτή έταχυδρομήθη προς 1.500 συναδέλφους. Ξεύρετε ποιόν ήτο τ'ό αποτέλεσμα ; Μίαν και μόνην απάντησιν έλόβαμεν από ένα παιδιόν καλόν συνάδελφον δια τής όποιας μας δηλώνει ότι θα ύποβάλη μελέτην γενικής φύσεως έπί τής διοργανώσεως τής όλης βιομηχανίας. Κανείς συνάδελφος

δεν έπροθυμοποιήθη να μας στείλη μίαν ειδικήν μελέτην έπί ενός ειδικού θέματος. 'Εχομεν μίαν μικρήν μεν αλλά αξιόλογον δια τον τόπον μας χημικήν βιομηχανίαν, έχομεν ακόμη πλήθος δυνατοτήτων ίδρύσεως νέων χημικών βιομηχανιών πού λέγονται μεταξύ μας, συζητοῦνται και από μη χημικούς και δεν εύρέθη ούτε ένας συνάδελφος να θελήση να γράψη κάτι έπί αυτών. Δύο ακόμη από τους καλούς συναδέλφους μου έδήλωσαν προφορικώς ότι έχουν να ύποβάλουν δύο μελέτας έπί ειδικών θεμάτων, αλλά ή προφορική των δήλωσις γενομένη κατά την διάρκειαν φιλικής συζητήσεως δεν έπεβεβαιώθη από γραπτήν.

Με συγχωρείτε εάν θα είμαι όλίγον σκληρός εις την έκφρασίν μου, αλλά τ'ό πράγμα είναι απογοητευτικόν δια τον κλάδον όλόκληρον. 'Εχομεν αξιώσεις, ζητούμεν να βελτιώσωμεν την θέσιν μας, ζητούμεν προς τούτο την ύποστήριξιν του Κράτους και του κοινωνικού συνόλου και όμως δεν είμεθα διατεθειμένοι να προσθέσωμεν τίποτε εις τ'ό σύνολον πέραν εκείνου εις τ'ό όποιον μας ύποχρεώνει ή θέσις πού κατέχομεν. Μή μου ειπήτε ότι δεν έχομεν καιρόν διότι εκείνος πού θέλει να δημιουργήση κάτι θα εύρη τον καιρόν. Μή μου ειπήτε ότι δεσμευόμεθα να είποῦμε την γνώμη μας δημοσία δια τον ένα ή τον άλλον λόγον. 'Οποιος έχει κάτι να ειπή κάτι σωστόν και κάτι καλόν δια τ'ό σύνολον, δεν ήμπορεί να κατηγορηθ'η από κανένα. Και εάν είναι ύπάλληλος και εάν νομίζη ότι εκείνα πού θα έχει να ειπή είναι καμμία φορά δυνατόν να εκληφθ'ουν ως αντιτιθέμενα προς τας συμφέροντα τής επιχειρήσεως πού τον άπασχολή, άπατάται. Κανείς βιομήχανος δεν θα κατηγορήση έναν ύπάλληλόν του διότι έκαμε μερικές όρθας ύποδείξεις, αντιθέτως θα τ'ού δοθ'η εύκαιρία να κάμη καλήν χρήσιν των ύποδείξεων αυτών. Να σας δώσω την εξήγησιν τής άδιαφορίας μας δια τας γενικάς ζητήματα. Δεν έχομεν αντιληφθ'η ακόμη άπολύτως ποία είναι ή άποστολή μας, ποίος είναι ό προορισμός μας και ποία είναι αι ύποχρεώσεις μας άπέναντι του κοινωνικού συνόλου. Νομίζομεν οι περισσότεροι τουλάχιστον, ότι έξεπληρώσαμεν τας ύποχρεώσεις μας όταν είμεθα κατά τας ώρας τής εργασίας εις την θέσιν μας και όταν διεκπεραιώνωμεν κατά τον καλύτερον δυνατόν τρόπον την εργασίαν πού μας έχει άνατεθ'η. Βλέπομεν όλοι γύρω μας την δυστυχίαν του τόπου μας, την άνεργίαν τας δυσκολίας πού αντιμετώπιζομεν όλοι μας δια να άνταποκριθ'ωμεν εις τας καθημερινάς μας ανάγκας και δεν αντιλαμβανόμεθα ότι κάτι μπορούμεν να προσφέρωμεν και έμεις δια να καλλιερούσωμεν την κατάστασιν αυτήν. Και δεν αντιλαμβανόμεθα ότι όταν ή κατάστασης καλλιερεύσθη όταν ό τόπος μας ιδ'η καλλίτερα χρόνια, τότε πρώτοι έμεις πού θα είμεθα από τους πρωτεργάτας τής κινήσεως αυτής θα έχωμεν να ώφεληθ'ωμεν. Δεν έννοώ μόνον την υλικήν ώφέλειαν πού θα έλλ'η τότε μόνη της, αλλά και την ήθικην εύχαρίστησιν του να είμεθα έμεις εκείνοι πού έδημιουργήσαμεν κάτι πού δεν ύπήρχε πριν από μας και πού έδώσαμεν την δυνατότητα σε πέντε, σε δέκα ίσως και χιλίους ανθρώπους να ζήσουν καλλίτερα από ότι έζούσαν πριν. Δεν νομίζω ότι θα με νομίσετε ως ρωμαντικόν με αυτά πού σας λέγω, αλλά είμαι βέβαιος ότι πολλοί συμφωνοῦν μαζί μου, ότι τ'ό χρέμα δεν είναι τ'ό πάν και ότι δι' ένα επιστήμονα έρχεται εις δευτέραν μοίραν.

'Επεράσαμε πρό όλίγου ακόμη πολύ δυσκολώτερα χρόνια και εύτυχώς τας έκαταφέραμε να μην πεθάνομε. Τώρα μπορούμε να ζήσωμεν, αλλά όλοίμονον άν μας άρκει αυτό μόνον. 'Εδείξαμεν ότι γνωρίζομε να πεθάνομε όπως μας αξίζει. Τώρα είναι ανάγκη να δείξομε ότι πρέπει και ή πατρίδα μας και έμεις να ζήσωμε όπως μας αξίζει.

Σας όμιλεί κύριοι, ένας συνάδελφος, πού έχει συν-

δεθεί με την Ένωσιν Ελλήνων Χημικών από 12 χρόνια, που έχει αφιερώσει ότι μπόρεσε στο διάστημα αυτό από τις μικρές του δυνάμεις για τον κλάδο μας, που γνωρίζει λίγο-πολύ τους περισσότερους συναδέλφους και εάν είναι σκληρός είναι γιατί επόνεσα για τον κλάδο. Όταν το 1938 που ήμουν Πρόεδρος της Ένώσεώς μας, εκάμαμε το πρώτον Πανελλήνιον Χημικόν Συνέδριον, σās βεβαιώ ότι επέρασα μία από τās μεγαλυτέρας συγκινήσεις της ζωής μου με την επιτυχίαν του. Και όταν το σημερινόν Συμβούλιον σās έστειλε την έγκύκλιον που σās ανέφερε, όνειρευθήκα ότι με τās μελέτας που θā μάς έλθουν θā κάμουμε ένα δεύτερον Συνέδριον, καλλίτερον από τὸ πρώτον, με θέματα που θā έχουν άπηχισιν όχι μόνον μέσα στον κύκλον μας αλλά εις όλην τήν χώραν μας. Άλλά ή ευκαιρία δέν έχάθηκε. Υπάρχει πάντοτε καιρός.

Η άνασυγκρότησις της Ελλάδος τώρα μόλις αρχίζει. Ποιός θā συμβάλει εις τήν άνασυγκρότησιν αὐτήν εάν δέν συμβάλωμεν έμεις; Παραπονούμεθα επειδή δέν μάς έρωτῶν διὰ τὰ μεγάλα προβλήματα που έμφανίζονται. Άλλά πῶς νά μάς έρωτήσουν και πῶς νά μάς λογαριάσουν όταν δέν κάμνωμε τίποτε διὰ νά μάς γνωρίσουν; Και αὐτὰ άκόμη τὰ διάφορα ζητήματά μας δέν θā τὰ λύσωμεν με παρουσιάσεις εις τούς Υπουργούς και με παρακλήσεις πρὸς τούς Βουλευτάς. Πρέπει νά τὰ λύσωμεν με τήν Ικανότητά μας και με τήν αξία μας.

Κύριοι Συνάδελφοι, κάμω έκκλησιν πρὸς όλους. Από τήν συμβολήν μας έξαρτάται ένα μεγάλο μέρος της εὐημερίας του τόπου μας. Διὰ νά τὸ επιτύχωμε, πρέπει νά έργασθούμε, πρέπει νά θυσιάσουμε και έμεις κάτι πάρα πάνω από τήν καθημερινήν μας έργασίαν διὰ τὸ καλόν του τόπου μας.

Από τήν εὐημερίαν μας έξαρτάται ή έλευθερία της Πατρίδος μας και ή πραγματικὴ έλευθερία του καθενός από έμάς.

Ο κ. Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως έρωτῶ ποιός θέλει νά όμιλήσῃ.

Ο κ. Νικ. Μπομπής παραπονείται διατί δέν άνεγνώσθη ή έπιστολή ήν υπέβαλε εις τὸν Πρόεδρον της σημερινής Γεν. Συνελεύσεως και ήτις άφορῶ τήν Διοκοῦσαν Έπιτροπήν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ο κ. Άναστ. Κώνστας λέγει ότι δέν έφερε τήν έπιστολήν έφ' όσον παρίσταται ο κ. Ν. Μπομπής.

Ο κ. Ν. Μπομπής λέγει ότι ήσθάνθη άπογοήτευσιν εκ της στάσεως του κ. Α. Ζέρβα καθὸς και εκ της μη δημοσιεύσεως δύο έργασιῶν του διὰ τās ο ποιās ο κ. Μ. Δέφνερ του είπε ότι ή μὲν μία άπερρίφθη, ή δέ έτέρα δέν θā δημοσιευθῆ άφου έδημοσιεύθη ήδη εις τὸ Γεωργικόν Δελτίον. Και συνεχίζων λέγει ότι τὸν όλιγον χρόνον που διέθετε κατά τήν 20ετή σκληράν βιομηχανικὴν έργασίαν του αφιέρωσεν εις τήν μελέτην και δημοσίευσιν συγγραμμάτων.

Ο κ. Λεωνίδας Ζέρβας πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως λέγει ότι δέν ένθυμείται καλῶς. Πάντως διὰ τὸ παράπονον ότι δέν τὸν έδέχθη εις τὸ γραφείον του αὐτὸ δέν μπορεί νά είναι αληθές. Όσον άφορῶ τήν δημοσίευσιν τῶν έργασιῶν γνωρίζετε ότι ή ὕλη πρέπει νά είναι πολὺ περιωρισμένη. Και έφ' όσον ή μία έργασία έδημοσιεύθη έστῶ και άλλαχου, όμιλῶ διὰ τήν έτέραν της οποίας τὸ καθαρῶς χημικόν μέρος ήτο άσαφές. Η έπιτροπή άπεφάνθη κατόπιν εισηγήσεώς μου ότι δέν είναι έμφανήσιμον τὸ περιεχόμενον και δέν εισάγει τι τὸ νέον και αξιόλογον.

Και έν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει ο κ. Α. Ζέρβας, νομίζω ότι δέν εὐσταθεῖ ή δικαιολογία του κ. Νικ. Μπομπή και λέγει ότι δέν γνωρίζει εάν υπάρχη έφετεριον διὰ τās υποθέσεις αὐτάς, πάντως είναι εις τήν διάθεσιν παντός συναδέλφου τὸ κείμενον τῶν έργασιῶν του κ. Ν. Μπομπή. Ο κ. Λεων. Ζέρβας παρακαλεῖ ὅπως τὸν άντικαταστήσουν από Πρόεδρον της Γεν. Συνελεύσεως έφ' όσον συζητεῖται ζήτημα

που άφορῶ αὐτὸν τὸν ίδιον.

Άποχωρῶντος του κ. Α. Ζέρβα καταλαμβάνει τήν έδραν ο κ. Κωνσταντίνος Δόσιος.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας λέγει ότι αν δέν έφερε τήν έπιστολήν, τούτο τὸ έκαμε διότι ένόμισεν ότι θā έζημίωσεν τὸν κ. Ν. Μπομπήν μάλλον παρά θā εκέρδιεν οὗτος.

Ο κ. Νικ. Μπομπής λέγει ότι ανέφερε σχετικῶς εις τὸν κ. Γεν. Γραμματέα όστις και του είπεν ότι έπρεπε νά συζητηθῆ τούτο εις τὸ Δ. Συμβούλιον. Μετὰ τούτο ο κ. Κώνστας παρακαλεῖ τὸν κ. Λεων. Ζέρβαν νά καταλάβῃ τήν έδραν του Προέδρου.

Ο κ. Α. Ζέρβας καταλαμβάνει τήν έδραν του Προέδρου.

Ο κ. Γεώργ. Σκάλος προτείνει διὰ τās περιλήψεις του ξένου τύπου νά υπάρχη υπεύθυνος έξ έκάστης ειδικότητος.

Ο Πρόεδρος λέγει ότι ο κ. Γ. Σκάλος έχει δικαίον, ότι ή έπισκόπησις του ξένου τύπου δέν είναι όμοιόμορφος. Τούτο όφείλεται εις τήν μη κανονικὴν παραλαβήν αὐτου.

Ο κ. Αρώνης όμιλεῖ διὰ τήν βελτίωσιν της θέσεως τῶν στρατευθέντων χημικῶν.

Ο κ. Φουσαράς ζητεῖ ὅπως τὸ Διοικ. Συμβούλιον φροντίσῃ διὰ τήν μισθοδοσίαν και μη αφήνεται έλεύθεροι οι έργοδοτάι.

Ο κ. Γερ. Χαροκόπος ζητεῖ ὅπως μεριμνήσῃ τὸ Δ. Συμβούλιον και λαμβάνεται ποσοστὸν επί του τρέχοντος μισθοῦ και όχι επί του βασικοῦ.

Ο κ. Μιχ. Σκουλάτος ζητεῖ ὅπως αἱ συνδρομαί καταβάλλονται κανονικῶς ἵνα άντιμετωπισθῶσιν αἱ άνάγκαι της Ένώσεως εις διάφορα έξοδα και μισθούς καθ' όσον άδυνατεῖ ή Ένωσις νά εκπληρώσῃ τās στοιχειωδεστέρας τῶν αναγκῶν της.

Ο κ. Άλεξ. Παπαδημητρίου ευχαριστεῖ τὸν κ. Σκουλάτον διότι έφερε τὸ ζήτημα εις τήν Γεν. Συνέλευσιν.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας έρωτῶ τὸν κ. Γραναφιδην εάν γίνεται διάκρισις μεταξύ Ιατρῶν και χημικῶν.

Ο κ. Κ. Γραναφίδης άπαντῶ όχι.

Ο κ. Άν. Κώνστας έρωτῶ πῶς ρυθμίζεται ή μονιμότης.

Ο κ. Κ. Γραναφίδης λέγει ότι οι Διοικ. υπάλληλοι είναι μόνιμοι, τὸ δέ έπιστημονικόν προσωπικόν έκτακτον.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας παρακαλεῖ ὅπως υποβληθῆ σχετικόν υπόμνημα και συνιστῶ ὅπως διὰ τās παρουσιαζόμενα ζητήματα έρχονται εις έπαφήν οι συνάδελφοι με τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

Τους κ.κ. Δ. Αρώνην και Π. Κώττην παρακαλεῖ ο κ. Άναστ. Κώνστας ὅπως θέσουν υπ' όψιν του Δ. Συμβουλίου δι' υπόμνηματος τὸ ζήτημά των.

Ο κ. Άγγελος Δημητρίου λέγει ότι τὸ Στρατιωτικόν ζήτημα τὸ άντιμετωπίζει ή Ένωσις από πολυλῶ, δέν έχει δέ τούτο καθορισθῆ τελε ιδίως.

Ο κ. Κ. Μακρῆς λέγει ότι είναι αξιόλογος και άξιέπαινος ή προσπάθεια του Δ. Συμβουλίου αλλά αν δέν ὀργανωθῆ ή ὅλη έργασία πρόκειται νά αποτύχη ή προσπάθεια.

Ο κ. Άλεξ. Παπαδημητρίου λέγει ότι έχει καταρτισθῆ μεγάλη έπιτροπή επί του ζητήματος τούτου κλπ.

Ο κ. Πρόεδρος θεωρεῖ τήν συζήτησιν περατωθεῖσαν.

Μετὰ ταῦτα ο κ. Άγγ. Δημητρίου αναγινώσκει ψήφισμα ὅπερ και θā άποσταλῆ εις τὸ Συνέδριον της Ειρήνης.

Έγκρίνεται τούτο παμψηφεί.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας ευχαριστεῖ τὸν Πρόεδρον της Γεν. Συνελεύσεως κ. Λεων. Ζέρβαν διὰ τήν καλήν διεξαγωγήν της συζητήσεως επί τῶν διαφόρων θεμάτων της Ημ. Διατάξεως.

Μεθ' ό λυεται ή συνεδρίασις περι ὡραν 1 μ.μ.

Τό ΧΙ Διεθνές Συνέδριον Χημείας

Τό ΧΙ Διεθνές Συνέδριον τής Καθαράς και Έφρημοσμένης Χημείας, θά συνέλθῃ εἰς τὸ Λονδίνον ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι καὶ τῆς 24ης Ἰουλίου 1947, ἀμέσως μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀγγλικῆς Χημικῆς Ἑταιρείας. Τὸ ἐν λόγω Συνέδριον ὀργανοῦται ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἑνώσεως Χημικῶν Ἑταιρειῶν. Τὸ προηγούμενον Συνέδριον συνήλθεν τὸ 1938 εἰς Ρώμην, με συμμετοχὴν ἀρκετῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου εἶναι ὁ κόμης *Levenhulm*. Τὸ πρόγραμμα προβλέπει ἐκτὸς ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἐπιστημονικὰς συνεδριάσεις καὶ πολλὰς κοινωνικὰς συγκεντρώσεις, ὅπως γεύματα, δεξιώσεις ἐπιστήμων ὀργανώσεων κτλ. Αἱ ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις καὶ διαλέξεις θά γίνουσι εἰς 13 Τμήματα ὡς ἑξῆς:

- 1) Ἀνόργανος Χημεία καὶ Γεωχημεία.
- 2) Φυσικοχημεία.
- 3) Ὄργανικὴ Χημεία.
- 4) Βιοχημεία.
- 5) Χημεία ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωργίαν καὶ Ἐφρημοσμένην Βοτανικὴν.

- 6) Χημεία ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἐφρημοσμένην Ζωολογίαν καὶ Κτηνιατρικὴν.
- 7) > > > > τὰ Τρόφιμα καὶ Διατροφήν.
- 8) > > > > τὴν Ἰατρικὴν καὶ Φαρμακολογίαν.
- 9) > > > > τὰς καυσίμους ὕλας, ἐνεργειαὶ καὶ συκοινωνίαν.
- 10) > > > > τὰς φυσικὰς καὶ τεχνητὰς ἴνας
- 11) > > > > τὰς πλαστικὰς ὕλας, ὕαλον καὶ κεραμικὰς ὕλας.
- 12) > > > > τὰ μέταλλα

13) Χημικὴ Μηχανολογία.
Πρόγραμμα περιέχον τοὺς τίτλους τῶν ἀνακοινώσεων καὶ τῶν διαλέξεων δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη. Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ

The Hon. Organizer of the XI. International Congress of Pure and Applied Chemistry, 56 Victoria Street, London S.W. 1 καὶ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Ἐγκύκλιοι - Ἀποφάσεις - Διατάγματα

Ἀριθ. πρωτ. 1535.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 2. 1916

Περίληψις

Περὶ καθορισμοῦ μεθόδων προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην

Πρὸς τὰς Διευθύνσεις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τοὺς κ.κ. Χημικοὺς Ἐπιθεωρητάς).

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀρ. 55|1945 ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ καθορισμοῦ μεθόδων προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 192 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945 (Τεύχος β'). Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ. Τὴν μέθοδον ταύτην θέλετε τοῦ λοιποῦ ἐφαρμόζειτε κατὰ τὸν προσδιορισμὸν λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην.

Ἡ μέθοδος αὕτη λόγῳ τῆς ταχύτητος καὶ ἀκριβείας τῆς, θέλει διευκολύνει ὑμᾶς μεγάλως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τοιοῦτου προσδιορισμοῦ ἰδίᾳ ὅταν ὑπάρχουσι πλεονα δειγμάτια.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Ἰανουαρίου 1946

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ

Ἀριθ. 55|1945.

Περὶ καθορισμοῦ μεθόδων προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 11256 ἑ. ἑ. ἔγγραφο τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, δι' οὗ διαβιβάζει ἀντίτυπον ὑποβληθείσης ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν τοῦ Χημικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ἐλευθερίου Ε. Συνοδινοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μέθοδοι προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην», δι' ὧν ταχέως καὶ ἀκριβῶς ἐπιτελεῖται ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς εἰς τὴν γιαιούρτην, 2) τὰ ἐδάφια β' καὶ ε' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4328|1929

«περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, 3) τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Δίτος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου», ἐγκρίνομεν ἀμφοτέρας τὰς μεθόδους προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην, ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χημικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Γ.Χ.Κ. ὑποβληθεῖσαν ἀνακοίνωσιν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν, καθ' ὅσον εἶναι ὁρθαὶ καὶ ἀκριβεῖς, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν των κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν δειγμάτων γιαιούρτης, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον τὰ κατ' ἀμφοτέρας τὰς μεθόδους προκύπτοντα ἀποτελέσματα συμπίπτουσι πρακτικῶς.

Μέθοδοι προσδιορισμοῦ I. Μέθοδος Α.—Ἐμμεσος

Ἀπαιτούμενα διαλύματα α) διάλυμα ἀμμωνίας 12,5 ο|ο (τοῦτο παρασκευάζεται δι' ἀναμίξεως 50 κ. ἐκ ἀμμωνίας 25 ο|ο μετὰ 50 κ. ἐκ. ὕδατος).

β) Θεϊκὸν ὀξείδ. βάρ. 1,820—1,825.

γ) Ἀμυλικὴ ἀλκοόλη εἰδ. βάρ. 0,915 (σημ. ζέσεως 120—130° Κ).

Πρὸς τοῦτο ἐντὸς μικροῦ ποτηρίου ζέσεως ζυγίζονται ἀκριβῶς 20 γραμ. τῆς πρὸς ἐξέτασιν γιαιούρτης, προστίθενται διὰ σιφωνίου 5 κ. ἐκ ἀμμωνίας 12,5 ο|ο καὶ τὸ ὅλον ἀναδεύεται καλῶς καὶ προσεκτικῶς διὰ μικρᾶς ὀαλίνης ράβδου ὀλίγον κατὰ τὸ ἄκρον κεκαμμένης ἐπὶ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ὅτε ἡ γιαιούρτη λαμβάνει τὴν σύστασιν τοῦ γάλακτος. Εἶτα φέρονται ἐκ ταύτης διὰ σιφωνίου 1 κ. ἐκ. ἐν βουτυρομέτρῳ Gerber ἐν ᾧ προηγουμένως προσετέθησαν 10 κ. ἐκ. θεϊκοῦ ὀξέος εἰδ. βάρους 1,820—1,825 καὶ εἶτα 1 κ. ἐκ. ἀμυλικῆς ἀλκοόλης, γίνεται προσεκτικὴ ἀνάμιξις ἐν τῷ βουτυρομέτρῳ διὰ λεπτῆς ὀαλίνης ράβδου ὀλίγον κατὰ τὸ ἐν ἄκρον ἐπίσης κεκαμμένης καὶ κατόπιν ἀφίεται τὸ βουτυρόμετρον ἐπὶ τινα λεπτὰ πρὸς ψῦξιν. Πωματίζεται εἶτα τοῦτο διὰ τοῦ ἐξ ἑλαστικοῦ πώματος, ὀνακινεῖται μετὰ προσοχῆς μέχρι πλήρους διαλύσεως τῆς γιαιούρτης, φέρεται ἐπὶ 10' τῆς ὥρας ἐν ὑδρολούτρῳ θερμοκρασίας 65—70° Κ καὶ εἶτα φυγοκεντρεῖται μετὰ ταχύτητα 900—1.000 στροφῶν κατὰ λεπτόν.

Μετά την έκ της φυγοκεντρικής συσκευής έξαγωγών του, φέρεται πάλιν τοῦτο ἐν τῷ αὐτῷ ὑδρολούτρῳ ἐπὶ 10' τῆς ὥρας, λαμβανομένης μερίμνης ὥστε ἡ λιπαρὰ στιβάς τοῦ βουτυρομέτρου νὰ εὑρίσκειται ἐντὸς τοῦ ὕδατος μεθ' ἃ ἀναγινώσκειται ἡ στιβάς τοῦ λίπους.

Υπολογισμός :

Ἐὰν Χ—τὸ ζητούμενον λίπος τῆς γιαιούρτης ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, λ—ἡ ἀναγνωσθεῖσα στιβάς λίπους ἐν τῷ βουτυρομέτρῳ (ἔστω αὕτη ἐν προκειμένῳ 2,2), β=τὸ βάρος τῆς ξυγισθείσης ποσότητος γιαιούρτης, τότε τὸ λίπος ταύτης ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἐξευρίσκειται διὰ τοῦ τύπου

$$X = \frac{\lambda (\beta + 5)}{\beta} \text{ καὶ}$$

$$X = \frac{2,2 (20 + 5)}{20} = 2,75 \text{ ο}ο$$

Ἦτοι λίπος=2,75 οο

Τοῦτο δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξευρεθῇ διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀναγνωσθείσης στιβάδος τοῦ λίπους ἐπὶ τὸν συντελεστήν=1,250. Ἦτοι Χ=λ. 1,250 καὶ ἐν προκειμένῳ Χ=2,20 1,25 Χ=2,75 οο.

2. Μέθοδος Β.—Ἄμεσος

Ἀπαιτούμενα διαλύματα: α) Θεϊκὸν ὀξύειδ. βάρους 1.785 (63.50 Βέ).

Τοῦτο παρασκευάζεται δι' ἀναμίξεως 81,5 κ. ἐκ. θεϊκοῦ ὀξέος εἰδ. βάρ. 1,84 μετὰ 15,5 κ. ἐκ. ὕδατος.

β) Ἀμυλικὴ ἀλκοόλη εἰδ. βάρ. 0,815.

Πρὸς τοῦτο ζυγίζονται 5,5 γρ. γιαιούρτης εἰς τὸ δοχεῖον τοῦ παρ' ἡμῶν τροποποιηθέντος τυροβουτυρομέτρου τοῦ Hammerschmidt καλύπτεται δὲ τοῦ σώματος τοῦ βουτυρομέτρου καὶ διὰ τοῦ ἐτέρου ἀνοικτοῦ ἄκρου τούτου προστίθενται 10 κ. ἐκ. θεϊκοῦ ὀξέος 63,50 Βέ, 1 κ. ἐκ. ἀμυλαλκοόλης, πωματίζεται καὶ τὸ στόμιον τοῦτο τοῦ βουτυρομέτρου καὶ ἀνακινεῖται καλῶς μέχρι διαλυτοποίησεως τῆς γιαιούρτης, εἶτα προστίθενται 5,5 κ. ἐκ. ὕδατος πωματίζεται πάλιν τὸ βουτυρομέτρον, ἀναμιγνύεται τὸ ὅλον καλῶς, φέρεται εἶτα ἐν ὑδρολούτρῳ μετὰ τὴν κλίμακα πρὸς τὰ ἄνω καὶ φυγοκεντρεῖται ὡς κατὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ τρόπου Α'.

Ἡ ἀναγνωσθεῖσα στιβάς λίπους διπλασιαζομένη δίδει τὴν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν περιεκτικότητα λίπους εἰς τὴν γιαιούρτην.

Σημείωσις :

Ἐλλείπει ὁμως τοῦ παρ' ἡμῶν ὡς ἄνω ὑποδεικνυμένου βουτυρομέτρου, δύναται νὰ γίνῃ ὁ προσδιορισμὸς διὰ τοῦ ἐν χρήσει βουτυρομέτρου Gerber διὰ ζυγίσεως ἐν μικρῷ ὑαλίνῳ καψιδίῳ 11,33 γραμμαρ. γιαιούρτης κατεργασίας τούτων διὰ 6 κ. ἐκ. θεϊκοῦ ὀξέος 63,50 Βέ μέχρις διαλυτοποίησεως, μεταφορᾶς τοῦ κατεργάσματος ἐν τῷ βουτυρομέτρῳ καὶ περαιτέρω ποσοτικῆς παραλαβῆς διὰ τῶν ὑπολοίπων 4 κ. ἐκ. θεϊκοῦ ὀξέος, 63,50 Βέ. Εἶτα προστίθενται ἐν τῷ βουτυρομέτρῳ 1 ἐκ. ἀμυλικῆς ἀλκοόλης καὶ προσδιορίζεται τὸ λίπος περαιτέρω κατὰ τὰ γνωστά.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουλίου 1945

Ὁ Πρόεδρος

Ἐγκρίνεται ἡ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσίς τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ καθορίζομεν χρό-

νον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Δεκεμβρίου 1946

Ὁ Ὑπουργὸς

Ἀριθ. πρωτ. 5507

Ἀριθ. ἐγκ. 3, 1946

Περίληψις

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 137)1939 καὶ 61)1941 ἀποφάσεων τῶν ἀφορώσων εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς πίτυρα σιμιγδαλίων καὶ τῶν ἀλεύρων τύπου 70 οο.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητῶν, Παρτά καὶ Χημικοὺς τοῦ Γεν. Χημεῖου τοῦ Κράτους, Ἀστυνομικὸς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 8)1946 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 137)1939 καὶ 61)1941 ἀποφάσεων τῶν ἀφορώσων εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς πίτυρα τῶν σιμιγδαλίων, καὶ τῶν ἀλεύρων τύπου 70 οο, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 (τεύχος Β') τῆς 19 Φεβρουαρίου 1946 Φ.Ε.Κ., ἰσχύουσαν ὡδὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως,

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14 Μαρτίου 1946.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

Ὁθ. Μοδινὸς

Ἀριθ.

(14)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 137)1939 καὶ 61)1941 ἀποφάσεων τῶν ἀφορώσων εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς πίτυρα τῶν σιμιγδαλίων, καὶ τῶν ἀλεύρων τύπου 70 οο.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 483 ἐ. ἐ. ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους, 51' οὐ διαβιβάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1737 ἐ. ἐ. ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ τὸ ἐδ. δ'. τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους» καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 137)1939 καὶ 61)1941 ἀποφάσεις ἡμῶν ἀφορώσας εἰς τοὺς ὄρους οὐδὲ δέον νὰ πληρῶσι τὸ σιμιγδάλιον καὶ τὰ ἄλευρα τύπου 70 οο, τροποποιούμεν τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν ταύτην, ὡς πρὸς τὴν περιεκτικότητα τούτων εἰς πίτυρα, καὶ καθορίζομεν ὅπως προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως, εἶναι ἀνεκτὴ ἡ περιεκτικότης εἰς πίτυρα καὶ κυτταρίνην εἰς τὰ σιμιγδάλια καὶ ἄλευρα τύπου 70 οο εἰς ποσοστὸν μέχρι 50 οο.

Τὸ ὄριον τοῦτο ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν παραχθέντων ἄχρι τοῦδε ποσοτήτων σιμιγδαλίων καὶ ἀλεύρων τύπου 70 οο.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1946

Ὁ Πρόεδρος

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Φεβρουαρίου 1946

Οἱ Ὑπουργοί